

[Aksel Larsen.]

drejer sig om at komme de fattige til Hjælp; naar det drejer sig om at komme de store til Hjælp, er Synspunkterne ganske anderledes.

Kornordning kan nemlig ikke ordne Landbrugskrisen, Svineregulering alene heller ikke. Der skal ganske andre, mere omfattende og mere indgribende Foranstaltninger til, Foranstaltninger, som vi saa ofte har talt om, men som man i hvert Fald ikke endnu vil være med til at gennemføre. Ikke desto mindre kommer Det konservative Folkeparti og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og stiller Forslag om en Kornordning uden samtidig at komme med nogen samlet Plan. Det belyser tilstrækkeligt hvorledes Sindelaget er. Det belyser, hvorledes Stillingen er til de arbejdsløse og til Arbejderklassen, og hvorledes Stillingen er til det store, det kornproducerende Landbrug.

Vi har saa tit gjort Rede for vor Stilling til Prisspørgsmaalet, som selvfølgelig spiller en Rolle for Landbruget. Jeg vil her igen understrege, at det ikke er den rigtige Maade at løse Problemet paa, blot at sætte Priserne i Vejret uden at se paa, hvordan denne Prisforhøjelse vil virke, og uden at se paa, om man derved naar noget virkelig effektivt. Der bliver her talt en hel Del om, at man maa have sat Priserne endda yderligere i Vejret paa visse Omraader, og forskellige Talere — jeg tror bl. a. det ærede Medlem Hr. J. S. Foget — er af den Opfattelse, at hvis man gør det, vil det bevirke, at Danmark efterhaanden kommer ind paa at brødføde sig selv. Og ikke nok med det! Vi kommer ikke alene til at avle tilstrækkeligt Korn til Forbruget herhjemme, men ogsaa saa meget, at Danmark igen, i Lighed med tidligere, kan blive et korneksporterende Land.

Jeg ved ikke, hvilke Ord jeg skal bruge for at karakterisere den Slags mærkværdige Betragtninger. Det er ikke min Opfattelse, at Danmarks Jord ligger brak, at der ingenting dyrkes her i Danmark undtagen paa de Marker, hvor der dyrkes Rug og Hvede, Byg og Havre. Jeg tror nok, at Jorden saa nogenlunde udnyttes, og hvis man vil give sig til at dyrke Korn paa større Arealer, end Tilfældet er nu, er det andre Kulturer, først og fremmest Rodfrugter, man maa vende sig fra, men de giver jo ikke saa ganske faa Foderenheder, og hvorledes man vil undvære dem, ved jeg ikke. Derfor er det noget Nonsens, at man mener, at man kan tvinge Udviklingen ind paa den Linie.

Det, man kan opnaa ved en Kornord-

ning, hvad enten det nu bliver det ene eller det andet Forslag, eller de to Forslag sammenarbejdet, der bliver til Lov, er, at det kornproducerende og kornsælgende Landbrug — det er jo kun en Del af Landbruget, og det er det store Landbrug — tjener en ganske artig Skilling og maaske derved faar sit Rentabilitetsspørgsmaal, som det kaldes, bragt i Orden, men det ændrer ikke Forholdene for hele Landbrugets Økonomi; det svækker den øvrige Del af Landbruget, og en meget stor Part af Byrderne lægges paa Arbejderbefolkningen, navnlig i Byerne, og det vil vi ikke være med til.

Det konservative Folkepartis Forslag kan jeg gaa mere let hen over, fordi det forudsætter saadanne Prisforhøjelser, at Følgen deraf vil blive katastrofal for mange; men ogsaa hvad Regeringsforslaget angaar, noterer jeg, at man i ganske kolossal Grad vil sætte Priserne i Vejret for Hvede. Det rammer i allerhøjeste Grad Forbrugerne, idet det umiddelbart medfører meget store Prisforhøjelser paa Hvedebrød. Hvis man overhovedet vil have os i Tale paa den Linie, der hedder Kornordning, maa man i Forslaget gennemføre Paragraffer og Foranstaltninger, i Henhold til hvilke man undgaa Brøddrisernes Forhøjelse.

Hvad Fordelingen af Kornpuljen angaar, finder jeg hverken det ene eller det andet af de her stillede Forslag tilstrækkeligt. Man tager bl. a. overhovedet ikke Hensyn til de Kornforbrugere, der ikke har landbrugsmæssigt drevne Ejendomme, men f. Eks. driver Hønseri. Det paapeges meget rigtigt, at de i særlig Grad bruger Majs. Majsprisen sættes nu ekstra en Krone i Vejret, men stadig væk gør man ikke noget for at ændre den Uretfærdighed, der blev begaaet ved Kornlovens Gennemførelse i Fjor, at Kornpuljen kun skulde fordeles til dem, der har landbrugsdrevne Ejendomme, men at Hønseriejerne overhovedet ikke kom i Betragtning.

Hvad Svineordningen angaar, kan jeg i det store og hele erklære mig enig i visse Synspunkter, som blev fremsat af Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Marinus Sørensen. Vi trænger i høj Grad til, at den bestaaende Ordning med Regulering af Svineproduktionen i det mindste bliver suppleret med Bestemmelser, som muliggør Danmarks Befolknings Forsyning med Flæsk til overkommelige Priser. Det bliver hævdet, at det vilde ødelægge en af de Grene af Landbruget, der er rentabel. Jeg synes, at man for det første skulde gaa lidt mere stille med Dørene og for det andet